број 3 Мај 2019.

Пожаревачки МЕДИЦИНАР

Часопис ученика Медицинске школе Пожаревац

Уводна реч

Част ми је да вам у име *Тима за израду часописа* представим нови, трећи број *Пожаревачког медицинара.* Са жељом да наставимо стазом успеха претходних бројева и оправдамо ваша очекивања, потрудили смо се да у овом броју окупимо што већи број сарадника.

Поред страница које вас, као и до сада, усредсређују на литерарни и ликовни израз наших ђака, представљамо вам и њихова бројна залагања, активности и успехе, уобличене у виду већ препознатљивих рубрика. Трудили смо се да у времену пуном изазова, акценат ставимо на афирмисање квалитетног образовања, марљивости, тимског рада, хуманости и свестраности. Жеља нам је да садржај овог броја обогати и оплемени нашу заједничку школску свакодневицу, а уједно и послужи нашим драгим ученицима и колегама као подстицај за рађање нових идеја, неговање талената и унапређивање знања.

Са нестрпљењем очекујемо наредне бројеве часописа и позивамо вас да нам се придружите, како би они били још богатији, садржајнији и успешнији.

Пожаревачки медицинар

Часопис ученика Медицинске школе

Директор: Драган Новичић

Издавач: Медицинска школа Пожаревац

Главни уредник: **Ивана Љубеновић**

Редакција: Јелена Митић Манојловић, Јелена Ђуровић, Татјана Докмановић, Тања Илић, Јелена Илић, Наташа Милојевић, Марија Стокић, Драшко Миленковић, Сандра Кузмановић, Јелена Милисављевић IV1, Ивана Цанић IV1, Коста Грујић IV2, Невена Перовић IV2, Анђела Илић IV3, Марија Филиповић IV4, Анђела Савић IV4, Слађана Лукић III2

Графички дизајн и прелом за штампу: Марија Радосављевић

Насловна страна: Теодора Денчић, Филип Живковић IV1, Анђела Миливојевић IV1

Тираж: 500

Штампа: Sdpress Смедерево

Садржај:

1. Уводна реч.....2
2. Дани Медицинске школе.....3
3. Европски дневник.....5
4. Интервју са јунацима нашег времена.....6
5. Ученик генерације..... 8
6. Такмичења 2017/2018.....9
7. Стиховизија.....10
8. Сајам високошколског образовања.....11
9. Ученички парламент.....12
10. Школска библиотека –место за све.....13
11. Шапат мора.....14
12. Ученички радови.....15
13. Ликовна колонија.....18
14. Екскурзије.....20
15. Спорт.....22

Дана 10. 5. 2018. г., у холу школе реализована је и промоција другог броја часописа наше школе „Пожаревачки медицинар”. Уследила је свечана подела похвала ученицима који су у току школске 2016/2017. и 2017/2018. године постигли запажене резултате на свим нивоима такмичења.

Дани Медицинске школе

Дана 9. 5. 2018. г., након обраћања директора, у дворишту нове школе је изведена активност „Учимо и помажемо – Реалистички приказ повреда после туче навијача” за наше посетиоце, ученике основних школа.

Након тога, ученици основних школа су ушли у хол школе, како би присуствовали другој активности, Дану отворених врата, под називом „Сазнајте о нама”. У склопу ове активности представљено је свих седам профила.

С обзиром на то да 12. 5. 2018. г. наша школа прославља свој Дан, и ове године смо, у данима који му претходе, реализовали неке интересантне активности за наше ученике, али и за ученике, родитеље и колеге из других школа.

Као завршница Дана Медицинске школе, 11. 5. 2018. г., од 17 часова, у Центру за културу Пожаревац приказан је програм поводом Дана школе и Фестивала младих. Поред обраћања директора, подељене су похвале, захвалнице и награде ученицима и наставницима који су у шк. 2016/2017. и 2017/2018. г., освојили неко од прва три места на Републичким такмичењима и смотрама.

Европски дневник и путовање по Европи као награда

У потрази за интересантним садржајима који би ми послужили да осмислим радионице за часове одељењског старешине, сетих се публикације на српском језику под називом *Европски дневник*.

На почетку школске године ученици I разреда средње школе у којој ја радим, **Медицинске школе Пожаревац**, добијају по један примерак публикације. Међутим, ова публикација је доступна и свим заинтересованим ученицима и наставницима, и то на сајту *Европског дневника*, где га могу преузети у сваком тренутку, или га једноставно могу прелистати и добити идеју за неку нову активност или евентуално учешће на неком наградном конкурсу.

Овај интересантни приручник се већ осам година објављује у Србији, а осмишљен је као информативни водич за ученике средњих школа и помоћно наставно средство за наставнике. Покрива најразличитије теме – од настанка ЕУ и њених институција, преко екологије, људских и мањинских права, заједничког тржишта и валуте ЕУ, до могућности за наставак образовања у некој од земаља њених чланица. Посебан део посвећен је односу Србије и ЕУ.

Финансирала га је Делегација Европске уније у Републици Србији. Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Министарство за европске интеграције Републике Србије подржали су пројекат и учествовали у припреми овог дневника.

Овогодишњи конкурс *Европског дневника*

У школској 2017/2018. г. *Европски дневник* је имао за циљ промоцију наградног конкурса за ученичке радове. Конкурс је био отворен за све ученике средњих школа који су желели да пошаљу своје радове на тему односа Србије и ЕУ, или на неку од тема које су покривене *Европским дневником* (активно грађанство, здрав живот, превенција насиља, паметно учење, одржива економија, зелене теме и повезивање култура), и то у следећим категоријама: литерарни радови, ликовни радови, новинарски жанрови, фото-репортаже или фото-радови, видео-форме и мултимедијалне форме. Радови су могли бити индивидуални или групни, у зависности од изабране категорије. Без обзира на врсту рада, радови су морали бити и дело и ученика и ментора запосленог у истој средњој школи. Рок за достављање радова је био 10. март 2018, до поноћи, а награда за ауторе најбољих радова била је прилика да у мају 2018. г. крену на седмодневно путовање у једну или више земаља Европске уније.

Педагог као ментор

Позив за пријаву на конкурс сам одмах путем Фејсбукове стране школе проследила свим ученицима и колегама. Није било заинтересованих.

На моје огромно изненађење, у фусноти конкурса је писало да ментор може бити професор, педагог или психолог и ето идеје! Напокон наиђох на дивну прилику да се опробам и ја као ментор у такмичарским водама!

Први корак је био оформити тим. Познајући интересовања својих ученика, саставила сам тим од три ученика који деле са мном љубав према фотографији – Теодора Денчић 4/1, Филип Живковић 3/1 и Анђела Миливојевић 3/1. Њиховим избором било је јасно да је и категорија изабрана.

Други корак је био избор теме. С обзиром на то да је 2018. година европског културног наслеђа, одлучили смо се да наш фото-рад одговара специјалној теми за 2018. годину: **Где прошлост сусреће будућност – 2018 – година европског културног наслеђа.**

У наредним корацима смо се играли, дружили и уживали. Набрајали смо идеје и бирали најинтересантније, правили смо скице, фотографисали оно око чега смо се сложили и на крају добили фотографију на коју смо изузетно поносни.

Назвали смо је „***Где ја стадох, ти продужи***" – *Тамо где прошлост сусреће будућност, налази се мост чију изградњу су започеле мудре генерације са визијом заједништва и сарадње. На градњи овог моста и даље раде и радиће неке нове генерације, које имају задатак да своје наслеђе очувају и допринесу његовом развоју.*

На конкурс је пристигло 369 радова који су испунили све пропозиције предвиђене конкурсом. Радове је оценио стручни жири, састављен од експерата из области новинарства, глуме, режије, сликарства, омладинске политике и сродних области. Укупно је награђено 20 ментора и 48 ученика.

Награђени смо и ми! Наш рад је један од четири награђена рада у категорији фото-репортажа, односно фото-радови, а наша школа – Медицинска школа у Пожаревцу – постала је званичан партнер.

Након стишавања еуфорије због успеха који смо постигли, на ред су дошли озбиљни договори око путовања, као и пријем награде и диплома. Због мојих приватних обавеза, на пут са награђеним ученицима је кренула Марина Радовановић, наставник математике.

Дан Европе, 9. мај, обележен је церемонијом доделе диплома награђенима у Београду у **ЕУ инфо**

центру. Амбасадор и шеф Делегације Европске уније у Републици Србији Ђ. Е. Сем Фарици разговарао је са средњошколцима и средњошколкама о важним питањима за младе који се тичу ЕУ. Медији су све испратили.

На наградно путовање се кренуло аутобусом **10. маја** следећом рутом: **Будимпешта – Праг – Беч**.

Сви трошкови путовања који подразумевају: превоз до и од Београда, смештај у хотелу у Београду, трошкове превоза на релацији Будимпешта – Праг – Беч, смештај у наведеним дестинацијама (храна, улазнице за различите музеје и институције и осигурање) били су покривени. На ученицима и менторима је било само да понесу добро расположење и уживају у заслуженом путовању.

Организациони тим путовања су чиниле четири особе, по две особе представнице **Делегације Европске уније у Републици Србији** и два представника туристичке агенције **Miross**. У име пројекта „**Доживи ЕУ**" са награђенима су путовале координаторке пројекта Милица Шкиљевић и асистенткиња Јована Божичковић. Са награђенима је на путовање кренула и екипа **Радио Телевизије Србије,** са циљем да испрате сва дешавања на путовању и касније све представе кроз различите медијске прилоге.

Наградно путовање започело је посетом **Будимпешти**. Награђени су имали прилику да се у овом граду упознају са различитим садржајима и разговарају са утицајним људима: обишли су Трг хероја, Рибарски бастион, уживали у културном наслеђу Будима и Пеште, крстарили Дунавом и уживали у језеру Балатон, разговарали са Балинтом из ***United for Intercultural Action*** о начинима на који се ова европска мрежа бори против дискриминације и промовише инклузивно друштво, упознали се са ***Regional Environmental Center***, међународном организацијом која се залаже за унапређење квалитета животне средине и упознавали се међусобно.

Након Будимпеште, екипа се упутила у **Праг**. У Прагу су се играли различитих игрица у ***Torch Virtual Reality and Escape Room Thrill Park Prague***; посетили су Национални технички музеј, који је посвећен очувању наслеђа и историјског развоја технологије, укључујући саобраћај, фотографију и хемију; шетали су Карловим мостом; слушали ***Prague Film Orchestra***, који свира музику из популарних филмова у ***Kino Lucerna***.

За крај путовања остала је аустријска престоница **Беч**. Прошетали су кроз лавиринт на изложби ***Sharing Heritage: Labyrinths in Europe***; на националној телевизији (***ORF***) испробавали су различите ефекте у плавој соби; посетили су ***Schloß Schönbrunn***, Историјски музеј, Природњачки музеј и на крају ***Chocolate Museum Vienna***, у којем су ученици имали прилику да праве сопствену чоколаду са различитим састојцима.

Наше наградно путовање је завршено доласком у Србију 17. маја.

Учешће на конкурсу, као и само путовање, били су прилика да се ученици, али и ми одрасли, опробамо у нечем новом, да се дружимо, путујемо, научимо

Теодора Денчић 4/1,
Филип Живковић 3/1
Анђела Миливојевић 3/1,
Јелена Ђуровић, ментор

интересантне чињенице о културама других народа, о вредностима које красе Европску унију и начинима да нешто од наученог применимо у пракси у нашој земљи.

Мој тим је сада нешто више од тога, а ја – ја верујем да педагог или психолог могу позитивно увек да изненаде. Само нам треба дати прилику.

Јелена Ђуровић,
педагошки саветник, педагог

Од „штапа и канапа“ до савременог кабинета

У овом броју *Пожаревачког медицинара* разговарала сам са дугогодишњим предавачем на смеру зубних техничара – Маријом Стокић, доктором стоматологије. Марија и ја смо се среле у ходницима Медицинске школе те давне 2006. године и биле смо на истом, најлепшем задатку, а то је – рад са децом.

Сећам се да сам јој се дивила како успева да помоћу ,,штапа и канапа“ приближи петнаестогодишњацима тајне зуботехничке струке. На нашим петоминутним паузама знала је усхићено да ми говори о постигнућима својих ученика. Делиле смо ту радост, јер је то заиста био велики подухват и подвиг у то време.

Марија је започела овај интервју осврћући се на саме почетке зуботехничког смера у нашем граду....

М.С. – Прва генерација ученика која је уписана давне 1947. године везује се за почетак рада ове угледне и значајне установе. Школа је тада била интернатског типа и похађало ју је 30 ученица из целе Србије. Школске 1962/63. године, отворено је једно одељење новог зуботехничког смера. Практична настава је почела да се реализује тек од другог полугодишта, отварањем зуботехничке лабораторије и доласком инструктора за практичну наставу.

Овај смер је постојао у школи скоро пуних петнаест година. Сваке школске године је уписивано по једно одељење ученика, мада је било и случајева када су уписивана и два одељења.

Интересантно је да су у то време ученици морали да полажу пријемни испит, који се састојао из три дела: српско-хрватски језик, хемија и трећи део је била њихова мануелна спретност.

Практична настава се одвијала у зубној лабораторији, која се налазила у склопу школе. Постојала је и зубна амбуланта, где је радио стоматолог. Услуге су пружане трећем лицу, тако да је овај смер њиховим наплаћивањем побољшао материјалну ситуацију у школи. Ова средства су коришћена за набавку потрошног материјала, као и за личне дохотке стоматолога и сестара који су ту радили. Последња генерација зубних техничара је матурирала школске 1979/80. године.

Након три деценије, школовање овог профила је поново започело. Било је то школске 2006/07. године.

Као доктор стоматологије, након завршеног стажа и положеног стручног испита, пријавила сам се на конкурс који је тада расписала Медицинска школа. Указано поверење тадашњег директора желела сам да оправдам. Било је тешко, као на сваком почетку – нова средина, природа посла, колеге...

Једино заједничко у тој новој средини свима нама који смо те школске године започели рад, била је љубав према раду са децом. У то време нису постојала наставна средства, као ни неопходни модели за реализацију наставе. Био је велики изазов дочарати и објаснити ученику нове појмове, приближити ново градиво.

У јесен 2008. године, отворена је нова зграда Медицинске школе унутар које смо добили зуботехнички кабинет. Те године школа запошљава зубног техничара – бившег ученика школе. Уз савремено опремљен кабинет, нова наставна средства, могућност да се размени искуство било је далеко лакше.

Данас Веће зуботехничке групе предмета има четири стоматолога и два виша зубна техничара који раде у настави.

Ј.М.М. – Сећам Вас се Марија, са почетка, док је све било у зачетку... Није било кабинета, средстава за рад. Како је то изгледало из Ваше перспективе? Да ли је то Вама био изазов?

М.С. – Да, наравно. То је био велики изазов за мене. Школске 2006/07. године уписана је прва генерација зубних техничара након вишедеценијске паузе. Као доктор

стоматологије, након завршеног стажа и положеног стручног испита, са одређеним радним искуством, пријавила сам се на конкурс.

Било је тешко али ентузијазам ми је пружала љубав у раду са децом. У то време нису постојала наставна средства, модели, апарати... Школа није имала зуботехнички кабинет. Практична настава се одвијала у класичним учионицама. И заиста је био велики изазов држати наставу у таквим условима.

Ј.М.М. – Када почиње опремање кабинета и самим тим усавршавање наставног процеса?

М.С. – У јесен 2008. године отворена је нова зграда Медицинске школе, унутар које смо добили велики број кабинета, међу којима је био и зуботехнички кабинет. Те године је кабинет опремљен савременим апаратима, неопходним за рад. Унутар кабинета постоји довољно простора за несметано извођење практичне наставе. Обезбеђена су нова, савремена наставна средства, која умногоме помажу у савладавању наставног градива.

Ј.М.М. – Сада, у савремено опремљеном кабинету, учење је олакшано, тако да наши ученици стичу неопходно знање и постижу значајне резултате на такмичењима. Реците нам мало више о томе...

М.С. – Наравно да је лакше, сасвим сте у праву, Јелена!

Захваљујући постојању добро опремљеног кабинета, наши ученици могу у потпуности да испрате читав процес израде протетске надокнаде. Иначе, у овом послу је јако битна мануелна спретност, коју ученик у мањој или већој мери има. То је одличан предуслов да се надареност и таленат препозна и

награди. Наравно да су наши ученици запажени на основу својих резултата које постижу на такмичењима. Можемо се похвалити и великим успесима на Републичким такмичењима, где смо увек у самом врху рангирања.

Ј.М.М. – Када заврше нашу школу, ученици су оспособљени за рад. Какве су Вам повратне информације из праксе, након завршене школе?

М.С. – Наравно да добијамо повратне информације о нашим ученицима. И радује нас што им овај смер омогућава наставак школовања на високим и вишим школама, као и рад одмах после матурирања. Наши ученици раде у приватним зуботехничким лабораторијама у Браничевском округу, али већина њих се ипак одлучује за студије стоматологије, медицине, фармације...

Ј.М.М. – Какви су планови Вашег Већа зубних техничара у односу на информације које добијате са тржишта рада?

М.С. – С обзиром на то да у оквиру кабинета постоји и стоматолошка ординација, која за сада не ради а поседује веома савремену опрему, јавља се потреба за отварањем још једног образовног профила: стоматолошка сестра. Радује нас податак да се чињенично стање са тржишта рада поклапа и са нашим жељама и потребама.

Ј.М.М. – Драга колегинице, хвала Вам на интервјуу који сте дали за наш школски часопис.

Разговор са Маријом Стокић, доктором стоматологије,

водила је Јелена Митић Манојловић, дипл. филолог за српски језик и књижевност

Ученик генерације

Ученик Марко Ивковић рођен је 2.6.1999. г. у Пожаревцу. Похађао је ОШ „Милисав Николић” у Божевцу. Средњу Медицинску школу (профил: медицинска сестра – техничар) уписао је шк. 2014/2015. г. На крају свог средњошколског образовања проглашен је за ***Ученика генерације***, на постигнутог успеха и бројних запажених резултата на такмичењима различитих нивоа:

У склопу свог школовања био је волонтер „Црвеног крста Пожаревац”, као и волонтер „Омладине ЈАЗАС-а”.

I година: освојено 3. место на општинском такмичењу из Српског језика и језичке културе; учешће на Међународном такмичењу из Енглеског језика ,,HIPPO 2015’’;

II година: учешће у психолошкој секцији; учешће на међушколском такмичењу из кошарке;

III година: учешће у секцији прве помоћи; освојено 3. место на међушколском такмичењу из кошарке; представљање школе за Дан школе (демонстрација КПР);

IV година: учешће у кошаркашкој секцији; председник одељењске заједнице; освојено 3. место на општинском такмичењу из Српског језика и језичке културе; учешће на међушколском такмичењу из кошарке.

Екипна такмичења:

- **Екипа школе у пливању** – 2. место на општинском такмичењу;
- **Мушка рукометна екипа** – 2. место на општинском такмичењу;
- **Женска рукометна екипа** – 2. место на општинском такмичењу;
- **Женска екипа у стоном тенису** – 1. место на окружном такмичењу и пласман на окружно такмичење;
- **Женска екипа у малом фудбалу** – 1. место на општинском, 1. место на међуокружном и 4. место на ***Републичком такмичењу.***

Душан Марјановић, 3/1 – 3. место на окружном такмичењу из *Географије* и 3. место на *Националној географској олимпијади*.

РЕПУБЛИЧКИ НИВО

- **Ивана Цанић**, 3/1 – 3. место на Републичкој смотри *Светосавље и наше доба – ликовни, литерарни и калиграфски радови ученика средњих школа из Републике Србије и расејања*; тема ликовног рада: *Завештање Светог Симеона*.

МЕЂУОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

- Дуња Грујичић, 2/3 – 1. место на окружном такмичењу у *атлетици/бацању кугле* и 3. место на међуокружном такмичењу.

ОПШТИНСКИ НИВО

- **Тијана Белчић**, 2/2 – 2. место на општинском такмичењу из *Српског језика и језичке културе*;

- **Александра Мићић**, 3/3 – 3. место на општинском такмичењу из *Српског језика и језичке културе*;

- **Марија Филиповић**, 3/4 – 2. место на општинском такмичењу из *Српског језика и језичке културе*;

- **Марко Ивковић**, 4/3 – 3. место на општинском такмичењу из *Српског језика и језичке културе*;

- **Николина Аничић**, 3/2 – 2. место на општинском такмичењу из књижевности – *Књижевна олимпијада*.

ОКРУЖНИ НИВО

- **Драгана Пајић**, 3/3 – 3. место на општинском такмичењу у *стоном тенису* и пласман на окружно такмичење;

- **Тамара Радовановић**, 1/1 – 3. место на општинском и 3. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевна олимпијада*;

- **Вероника Башић**, 3/4 – 1. место на општинском и 2. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевна олимпијада*;

- **Петар Митић**, 1/2 – 2. место на општинском, 2. место на окружном такмичењу из *Српског језика и језичке културе* и пласман на Републичко такмичење;

- **Тамара Станојловић**, 4/1 – 3. место на окружном такмичењу из *Енглеског језика* и пласман на Републичко такмичење;

- **Дуња Милијић**, 4/1 – 1. место на окружном такмичењу из *Енглеског језика* и пласман на Републичко такмичење;

- **Марија Живановић**, 1/4 – 3. место на општинском, 2. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевној олимпијади* и пласман на Републичко такмичење;

- **Александра Радосављевић**, 3/3 – 3. место на општинском, 1. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевној олимпијади* и пласман на Републичко такмичење;

- **Марјан Лазаревић**, 1/2 – 3. место на општинском и 3. место на окружном такмичењу из *Српског језика и језичке културе*; 2. место на општинском, 1. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевној олимпијади* и пласман на Републичко такмичење;

- **Јелена Милисављевић**, 3/1 – 2. место на општинском и 3. место на окружном такмичењу из *Српског језика и језичке културе*; 1. место на општинском, 2. место на окружном такмичењу из књижевности – *Књижевној олимпијади* и пласман на Републичко такмичење;

- **Сретен Сретеновић**, 4/4 – 3. место на окружном такмичењу из *Историје* и пласман на Републичко такмичење.

Наши ученици су узели учешће и на другим такмичењима која су припремале и реализовале различите организације:

- **Ивана Цанић**, 3/1 – 1. место на градском такмичењу из ликовног стваралаштва на тему *Поезија Милениних боја*;

- **Јелена Милисављевић**, 3/1 – 2. место на градском такмичењу из ликовног стваралаштва на тему *Поезија Милениних боја*;

- **Марија Јовановић**, 1/1 – 1. место у 1. кругу 5. Међународног такмичења из *Енглеског језика - HIPPO competition*;

- **Вељко Станковић**, 2/2 – 1. место у 1. кругу 5. Међународног такмичења из *Енглеског језика - HIPPO competition*;

- **Никола Ранђеловић**, 2/4 – 1. место у 1. кругу 5. Међународног такмичења из *Енглеског језика - HIPPO competition*;

- **Даница Цокић**, 2/3 – 1. место на *Ликовној колонији* ССШ;

- **Сима Милетијев**, 4/1 – 2. место на *Ликовној колонији* ССШ;

- **Анђела Миливојевић**, 3/1 – награђени фото-рад у оквиру наградног конкурса за креативне и иновативне радове „Европски дневник" Делегације Европске уније у Републици Србији;

- **Филип Живковић**, 3/1 – награђени фото-рад у оквиру наградног конкурса за креативне и иновативне радове „Европски дневник" Делегације Европске уније у Републици Србији;

- **Теодора Денчић**, 4/1 – награђени фото-рад у оквиру наградног конкурса за креативне и иновативне радове „Европски дневник" Делегације Европске уније у Републици Србији; освојено 3. место на градском такмичењу из ликовног стваралаштва на тему *Поезија Милениних боја*;

- **Дуња Милијић**, 4/1 – 1. место у Србији, а 20. у свету на Међународном такмичењу *Best in English*; освојено 9. место у 1. кругу 5. Међународног такмичења из *Енглеског језика - HIPPO competition* и 10. место у полуфиналу истог такмичења.

СТИХОВИЗИЈА

Ове године Медицинска школа узела је по први пут учешће на „СТИХОВОЗИЈИ", такмичењу у рецитовању на страним језицима за ученике средњих школа, које је Народна библиотека Смедерево организовала чак десети пут по реду. Циљ такмичења је да младима овог узраста омогући да прикажу своја знања и таленте везане за изучавање страних језика и књижевности. Укупан број учесника био је 104, а ученик другог разреда наше школе, Александар Пириватрић, наконе запаженог наступа на полуфиналној вечери у Народној библиотеци Смедерево, пласирао се са још 22 такмичара у финале „СТИХОВОЗИЈЕ", где је на енглеском језику рецитовао песму *When we two parted* („Када смо се растали нас двоје") Џорџа Гордона Бајрон. Александров ментор била је професор Ивана Љубеновић.

BEST IN ENGLISH

Трећи пут заредом, ученици Медицинске школе учествовали су у Међународном онлајн такмичењу у овладаности енглеским језиком 'Best in English'. Такмичење организује The Institute for Competencies Development (Праг, Чешка). Овог пута забележено је бројније учешће наших ученика – 30 ученика свих разреда окупило се 30. новембра 2018. да покаже своје знање са 21 110 ученика из 891 средње школе из 30 земаља света. Наши ученици су својим резултатом остварили висок пласман, и сврстали Медицинску школу међу 9 најуспешнијих у Србији. Ментори ученика биле су њихове професорке, Наташа Милојевић и Ивана Љубеновић.

HIPPO 2019

Међународно такмичење из енглеског језика и ове године је, по већ 5. пут, организовано у Медицинској школи у Пожаревцу. HIPPO English Language Competition организује се 7. пут широм Европе за ученике основних и средњих школа, који се такмиче по категоријама у односу на годиште и разред који похађају. Ове године је нашу школу представљало 9 првака, 2 другака, који су се такмичили у категорији HIP-PO 4, и 2 ученика трећег разреда, који су се такмичили у категорији HIPPO 5. Ученици су показали изузетно знање, а најуспешније међу њима ове године биле су Милица Петровић из 1/1 и Ања Марковић из 2/1 које су се пласирале у полуфиналну рунду такмичења, освојивши максималан број поена.

Дана 21. децембра 2018. г. у просторијама наше школе одржан је трећи Сајам високошколског образовања. Са жељом да промовишемо учење као целоживотни процес и укажемо на значај професионалног развоја у институцијама високог образовања, и ове године смо на Сајму представили широк спектар смерова и образовних профила из различитих подручја рада високообразовних установа. Поред ученика, и ове године Сајам је био намењен представницима образовно-васпитних институција, представницима министарстава и локалних самоуправа које се баве образовањем, као и свим другим лицима која препознају квалитет и значај знања.

Овогодишњи учесници нашег Сајма били су:

1. Учитељски факултет, Универзитет у Београду
2. Биолошки факултет, Универзитет у Београду
3. Рударско-геолошки факултет, Универзитет у Београду
4. Фармацеутски факултет, Универзитет у Београду
5. Математички факултет, Универзитет у Београду
6. Фармацеутски факултет, Нови Сад
7. Стоматолошки факултет, Панчево
8. Медицински факултет, Универзитет у Крагујевцу
9. Факултет педагошких наука, Јагодина,
10. Факултет за пословне студије – Пожаревац,
11. Универзитет Мегатренд
12. ВИСАН, Универзитет у Београду
13.Висока медицинска школа струковних студија „Милутин Миланковић", Београд
14. Национална служба за запошљавање

Тим за каријерно вођење и саветовање, који је био задужен за организацију Сајма, заједно са педагогом школе, а уз подршку колектива Медицинске школе, дочекао је и велики број посетилаца из других средњих школа, институција од јавног значаја и партнера Медицинске школе у образовању и каријерном вођењу.

Изузетну помоћ Тиму пружа педагог Јелена Ђуровић, која је задужена за Професионалну оријентацију ученика.

Састав Тима чине:
Ивана Љубеновић, Сузана Најдановић, Марија Стокић, Марија Миливојевић, Гордана Стојановић и Јелена Димитријевић.

Ученички парламент

Ученички парламент Медицинске школе је и ове године вредно радио и учествовао у многобројним активностима. Обележили смо Дечију недељу извођењем представе „Зачарана принцеза” на великој сцени Центра за културу, у којој су учествовали чланови Парламента, а на иницијативу председника Ученичког парламента, обележили смо и Дан детета 20. новембра – Плави дан. Реализацији ове активности одазвали су се како ученици, тако и наставници школе, сви смо били обучени у плаво. Посебно смо поносни на организовање хуманитарне акције у којој смо прикупљали средства за новогодишње пакетиће, а акцији су се прикључили ученици наше школе који су доносили слаткише и играчке. Ученички парламент је предложио да се пакетићи поклоне деци удружења „Осми дан”, (удружење које окупља децу са Дауновим синдромом). Тим поводом изведена је и новогодишња представа коју су приредили ученици одељења II2 и II3, са њиховим професоркама Јеленом Илић, Јеленом Митић Манојловић и Јеленом Ђуровић.

Учествовали смо у многим пројектима различитих организација, присуствовали трибинама, формирали Тим за вршњачку медијацију у нашој школи, остварили сарадњу са Ученичким парламентима средњих школа у Пожаревцу и учествовали смо у хуманитарном концерту који је организовала Економско-трговинска школа и били смо домаћини члановима Парламената средњих школа Браничевског округа, али више о томе неком другом приликом.

Марина Радовановић, проф.

Библиотекарска секција (Анђела Савић IV4, Кристијан Ханс IV2, Марија Филиповић IV4, Анита Стојановић III1, Нина Пауновић III1, Драгана Перуничић III1, Анђела Илић III1, Богдана Радојковић III3, Вања Милановић III3, Милица Васић III3, Невена Мишић III3, Тамара Живановић III3, Марта Милошевић III4, Сабина Микуљевић III4, Милоје Николић III4), заједно са професорком Јадранком Васић, не дозвољава прашини посету школској библиотеци. Сваког четвртка се састају и марљиво раде на завођењу књига, а поред тога, настоје и да привуку што већи број ученика у библиотеку, не би ли им показали да то није само „мрачна прашњава просторија". Због њихове љубави према књижевности организују вечери њој посвећене. До сада су реализоване три вечери: књижевно, литерарно и дебатно вече. Књижевно вече организовано 6. 12. 2018. г. обележио је романтизам, док су на литерарној вечери организованој 7. 3. 2019. г., „секцијаши" дали могућност ученицима наше школе да покажу свој таленат за писање читањем својих радова. Потрудили су се и да нам април не остане без једног оваквог дешавања, те су 18. 4. 2019. имали дебатно вече, чија је тема била срећа. Присутни су имали прилике да чују свачију дефиницију среће, као и неке од цитата познатијих умова.

Поред ученика, овим вечерима радо присуствују и професори наше школе. Но, осим што се ради, на овој секцији се и склапају нова пријатељства, размењују мишљења и решавају проблеми заједничким снагама, што долазак на њу не чини само још једном од обавеза које су ученику дате.

Марија Филиповић, IV4

„Шапат мора” – гласни одјек писане речи

У издању Културно-издавачког центра „Српска кућа” из Пожаревца изашла је прва књига наше некадашње ученице Санеле Мартиновић, „Шапат мора”. Санела је Медицинску школу Пожаревац похађала у периоду 2004 – 2008. г. Промоција њене књиге, одржана у Народној библиотеци Ђура Јакшић у Петровцу на Млави 19. 10. 2018. г., била је повод нашој ученици Слађани Лукић (III2) да с њом поведе интервју.

– Добар дан. Велика ми је част што сте издвојили времена за наш разговор, хвала Вам.

– Нема на чему, почаствована сам.

– Из Ваше биографије сазнајемо да сте својевремено били ученица Медицинске школе, да ли сте имали неки омиљени предмет?

– Већином сам волела стручне предмете, они су ми ишли од руке.

– Да ли сте имали неког омиљеног професора, ако се сећате?

– Сви су били на свој начин добри, тако да не бих никога издвајала.

– Да ли сте размишљали да наставите школовање у правцу медицине некада и која би то грана медицине била?

– Имала сам жељу да упишем патологију или психологију, међутим, игром случаја до тога није дошло.

– Шта Вас је тачно подстакло да напишете књигу?

– То ми је била жеља још од детињства (смех). Инспирацију сам пронашла у легендама о гусарима на туристичким сајтовима града Улциња. Пошто нисам нашла штиво и роман са тим елементима, добила сам инспирацију да га сама напишем. Кључне теме романа су похлепа, завист и насиље над женама, нешто што се дешава свуда око нас.

–Током представљања романа чули смо да планирате наставити са писањем. Да ли ће то бити наставак ове приче или можемо очекивати неку нову тему?

– Највероватније ће бити нешто ново, али сам размишљала да урадим наставак са главним ликом и са још пар споредних. Наравно, ово је све под знаком питања.

– Верујем да ће читаоце током читања заголицати једно питање, а то је да ли наслов романа има неко пренесено значење?

– Роман носи име „Шапат мора”, из разлога јер се радња одвија у приморју, а „шапат” се односи првенствено на љубавну причу, али и на све пропратне ситуације које иду уз њу, као што је изнуда брака.

– Шта Вас је навело да радњу романа сместите баш у 17. век?

– Моја јако велика жеља је била да напишем роман са елементима гусарења, а гусари су господарили Јадраном током 16. и 17. века.

– Како сте се припремали за писање?

– Припремала сам се тако што сам пронашла неопходне информације о историјском делу града, о начину живота житеља у 17. веку, о врстама бродова...

– Пред сам крај овог разговора реците нам да ли сте задовољни овом промоцијом?

– Задовољна сам. Велико хвала сараднику Братиславу Голићу на подршци и пријатељима који су све време уз мене. Хвала и професорки Јелени Митић Манојловић. Надам се да ћемо имати времена да можда одржимо и неку промоцију код вас у школи.

Велики поздрав за Медицинску школу!

.

Сањам и верујем

Седим за дрвеним столом и замишљено посматрам сунчев зрачак како сече ваздух, реже га, тупо удара у мој длан, па онда клизи и силази са моје шаке, разливајући се по белини папира. По плочнику и тротоару споља просипају се ужурбани кораци, вика, успутни поздрави и празни разговори. Гуме шкрипе и деру асфалт, мешају се са буком, ковитлају се и остају звукови челика, тешки, да лебде у ваздуху и гуше. Већ у мислима замишљам те животне путеве којима се људи крећу, клизе, миле и пузе, задихани и исцрпљени, кобељају се од циља до циља, не осврћући се и не гледајући живот и свет који за собом остављају. Размишљам о њиховим испреплетеним путевима и нити која их веже.

У ери дигитализације настаје и нова друштвена стварност. Свака личност постаје засебни бренд и ствара имагинарну личност, псеудоним за виртуелни свет у којем га, као производ, пласира. Индивидуа више не постоји. Сада је т само бесконачност једног хомогеног друштва, у којем се човек продаје, постаје производ, капитализује и вреднује као предмет са рафа. Бити само једна маска, само једна цигла, бити сенка, срамити се и стидети различитих конструкција лица и тела – данас је оправдано. Имати идеје, имати мишљење, искочити из масе и викати на сав глас о својој љубави, својим сновима и страстима – данас је чудно и болесно. Портрети људи исклесани су сумњама и болестима друштва. Депресија је стање читаве нације, самоубиство једноставно решење, а због новца – парчета папира и мисаоног концепта којем сами дајемо вредност – убијамо и пљачкамо, крадемо и повређујемо. Свака болест је излечива лековима који изазивају неку другу болест. Човекова мука је прилика, а несрећа – профит. Данашњи човек зарад наметнуте слике презире и изгладњује своје тело, а ум храни туђим отровима.

Застани. Дубоко удахни и пусти мисли да теку. Дозволи да навре бујица мисли и запитај се. Стварај, мисли, воли, посматрај, види и уочи. Окрени се и види свет који за собом остављаш. Погледај чађаво небо и потражи сакривени зрачак сунца. Види осушену траву по којој сваког дана ходаш, индустријске џинове и металне, крволочне звери које бездушно хрле и рутински захватају свакога и све чега могу да се дохвате. Не живи живот на маргинама, сиђи са ивице коцке, скочи у бесконачност и сазнај, упознај и заволи себе и свет у коме смеш да сањаш и верујеш. Побегни из ограничења и света који је постојао.
Људска цивилизација тек учи да хода. Пузи, а ослањајући се на науку и уметност, хвата замах и устаје.

Надам се да ће људи схватити узалудност и баналност данашњих комплексних друштвених мрежа и безвредност данашњих параметара друштвеног статуса. Желим да верујем да је дошао крај ери у којој су личности производ масовне фабричке производње, наметнутог бљутавог укуса и стила, глупости и пропаганде. Желим да верујем у скору промену, нову прекретницу и револуцију и желим да верујем да она почиње сада.

Јелена Милисављевић, IV1

Мојој ружи

У свету страдања
И међ хиљаде каранфила
ја сам пронашла своју ружу.
За посматрање звезда и
безбројна путовања возом.
И ево нас.
Шетамо обалом,
А ко зна где смо ми.
Око нас је комерцијала,
лаж
И црнило.
Свет се руши.
Док падају кише,
снегови
и градови,
ми сањамо наше снове.
Сунце се губи са плавог
хоризонта.
Нестаје.
Топи се са плаветнилом
небеским.
Месец излази, а звезде сијају.
Али, када сунце зађе,
ми горимо,
онако како само ми умемо.

Невена Перовић, IV2

Градимо превише зидова а премало мостова

Још док смо као мали и уплашени правили своје прве кораке, родитељи су нам говорили речи подршке, уверавајући нас да нема чега да се плашимо и да ће све бити у реду. Тако је било и када смо први пут сели на бицикл, тако је било и када смо први пут ишли код зубара, на поласку у вртић, у први разред и на још много такозваних прекретница, које су за нас представљале нешто непознато, уливајући нам дозу страха и несигурности. Веровали смо својим родитељима на реч и чинили први корак, па макар и горели од жеље да се вратимо у топли креветац, где осећамо потпуну сигурност и спокој. Али кад одрастеш – ништа није исто.

Многи се плаше уласка у „свет одраслих" и сматрају да је најлепши период живота детињство, смех и игра, иако нико није рекао да то мора да се промени када постанеш одрасла особа. Неминовно је да ћемо сазрети и на физичком и на психичком пољу, али то никако не искључује дечји поглед на свет, шаренолик и весео. Кажу да живот са собом носи многе препреке, патње, разочарења и тугу, али мислим да је од онога што се дешава око нас, далеко битније оно што ми осећамо у себи и на шта можемо утицати у великој мери, што је и основа за унутрашњи мир и задовољство.

Сигурно је да не можемо да избегнемо лоше ствари које ће се независно од било чега дешавати нама и нама драгим особама, али је такође сигурно да можемо да одлучимо како ћемо реаговати на њих.

После кризног периода у животу, било да је то на плану љубави, каријере, пријатељства или нечег другог, човек се најчешће повлачи у себе и постаје пасиван у вези са својим емоцијама и духом, без свести да је управо то оно што одржава нашу виталност и чини да се осећамо живим. Када нас неко близак и драг повреди, односно повреди наше илузије и очекивања која смо гајили према њему, то у нама изазива велики сплет емоција, у коме предњаче оне негативне, штетне за нас, а и за непосредну околину. Покушавамо да нађемо начин за освету, поробљава нас сопствена повређена сујета, кривимо људе и предмете око себе, да бисмо на крају дошли до фазе где постајемо мизерна људска бића, незадовољна не само околином већ и самим собом. Када се то деси, осећамо се рањиво, све прихватамо лично и управо због тога око себе изграђујемо зидове који ће нас „штитити" од утицаја из спољашње околине. Постајемо недоступни за све око нас, јер живимо у истом оном страху са почетка, у страху од промене, у страху од нечег новог. Сматрамо да је свака особа иста и да као таква има велику способност да нас повреди. Створили смо шаблон на основу ког посматрамо све, у нади да овог пута нећемо погрешити, да нас ништа неће уздрмати и да ћемо вечно остати у тој мирној колевци статичности. Али не размишљамо о томе да је живот предвиђен да се живи и да су сва дешавања и све емоције, па макар и оне лоше, боље него празнина и рупа у стомаку са којом ћемо се будити сваког дана. Не размишљамо о томе колико сјајних прилика које нам живот пружа губимо, од колико потенцијалних добрих пријатеља, добрих момака, добрих девојака, добрих колега одустајемо, а ни сами нисмо свесни тога. Живот је онакав какав ми одлучујемо да направимо, а најгоре је када кроз њега корачамо са осећајем усамљености и одбачености.

Када једном погрешите, покушајте поново. Када једном паднете, поново устаните, без страха да можете пасти опет. Постоји много добрих ствари, добрих људи, књига, хране само ако ми пристанемо на то да их видимо и оставимо онај горак осећај страха и искуства из прошлости иза себе. Искористите сваки нови дан да саградите још један мост и радујте му се као да је посебнији од свих претходних и свих будућих, а тако чините сваког дана.

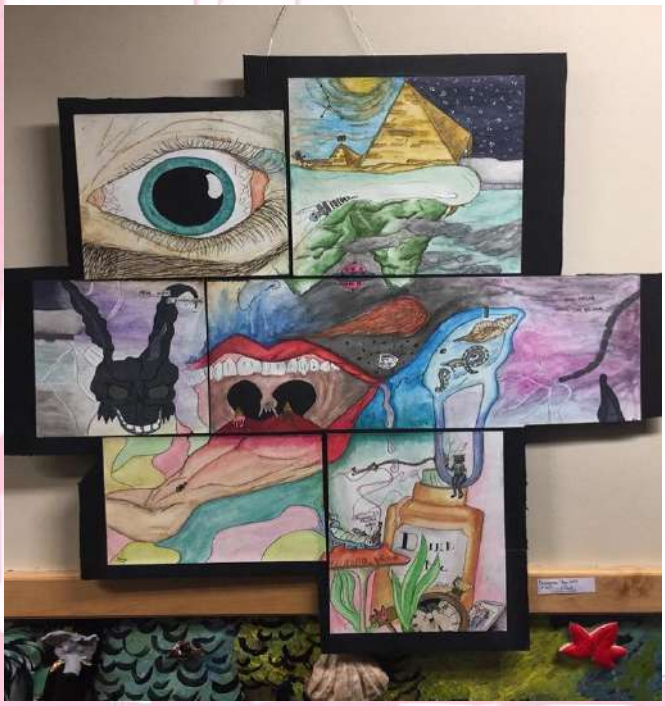

Нису родитељи они који су отерали све страхове, иако смо им на свему бескрајно захвални, а највише на томе што су створили управо нас, особе које су стварно заслужне за тријумф над сваким страхом и немиром, Нико нам не може боље помоћи од нас самих и зато је најбоље да одмах почнемо да се суочавамо са свим препрекама и дамо свакој секунди нову шансу, јер када верујемо у добро – добро се и дешава.

Анђела Илић, IV3

Аутор цртежа (наслов „16") је Екатарина Петровић IV4. Рад је изложен у Burr & Burton Academy (Манчестер, Вермонт, САД).

Не желимо ли бежати од стварности, морамо у њој тражити своје вредности

Тихим ходом улазим у осамнаесту годину свога живота. Кроз неколико месеци закорачићу на потпуно непознати терен, где моја нога још није газила. Све те обавезе, одговорности и проблеми који ме нестрпљиво чекају, једни су од мојих највећих страхова. Суочити се са њима или пак покушати побећи од њих?

Алкохол, дрога, коцка и други пороци неки су од начина на које бих могла да побегнем од ове сурове реалности. Но, чему то? Чему ако већ знам да ћу живети у лажи? Животом се то не може назвати. Да, засигурно бих постојала, али не бих живела. Како да градим своју личност и јачам ако желим бег од стварности, бег од онога што би ми умногоме помогло да се остварим као човек? Крајњи исход је свакако непромењен тиме.

Привремено уточиште пронађох у музици. Једино она може да разуме оно што осећам и једина је која за сваки мој малени проблем има решење. Али, ништа није трајно, па тако ни ово. Овај мој заклон ће убрзо попустити и на мене ће пасти пљусак какав до сада нисам видела, а камоли осетила на својој кожи. Пљусак коме бих приписала име – реалност.

Свој бих живот упоредила са саставом који пишем. Уводу додељујем све најгоре, тугу и њој слично, због тога шта сам све прегрмела. Дај да и разрада буде што истинитија, да осетим све, да задобијем ожиљке, не бих ли касније могла са сигурношћу да кажем да сам дала свој максимум, да сам била борац до краја. А закључак нека буде оцена написана Његовом руком – одличан (5).

Марија Филиповић, IV4

Човек је човеку вук или лек?

Просто све у мени почиње да кипти када чујем реченицу „Човек је човеку вук”. Шта то тачно треба да значи? То значи да су људи зли и подмукли и да човек треба да верује само сам себи – најчешћи је одговор, али ја се са тим не слажем. Вукови живе у чопору, они су увек уједињени, сложни, борбени, бране свој чопор, штите га од других, пожртвовани су и неустрашиви.

Чула сам и за један цитат који каже: „Лав је можда краљ животиња, али да ли сте икада видели вука у циркусу?”, што значи да су вукови неукротиви, неосвојиви. Њих друштво ретко кад прихвата, јер ником не повлађују нити се икога боје, њихова брига је њихов чопор, њихова породица и пријатељи, они нису поткупљиви и због тога најчешће и страдају. Њима су њихови блиски људи и вук и лек, јер једни друге штите и чине их бољим.

Осим вукова постоје и хијене. Хијенама називам људе који су себе дословно продали, давно изгубљени у потрази за нечим бољим: бољим станом, аутомобилом... Живе од данас до сутра, само што оне немају свој чопор, некога о коме ће и за кога бринути. Оне газе преко морала и људскости, које временом сасвим изгубе и од њих цивилизацији остаје само један лош пример за младе, који тек треба да одлуче којој ће групи припасти. Да ли ће морати стално да се боре и муче до остварења свога циља, или ће све добијати на лакши начин, али неправедно, нечовечно.

Волела бих да су људи једни другима вуци, ваљда бих тада и волела ово друштво у којем живим, а док не нађем свој чопор, мораћу да живим у свету хијена са неколико вукова који су у потрази са мном.

Анђела Савић, IV4

Ликовна колонија

„УМЕТНОСТ НИЈЕ ОНО ШТО ВИДИШ, ВЕЋ ОНО ШТО УЧИНИШ ДА ВИДЕ ДРУГИ”

Едгар Дега

Вредни, талентовани и награђивани полазници ликовних колонија, сада већ матуранти, сумирали су протекле четири године дружења:

Јелена Милосављевић IV1

„Нил Гејмен је једном рекао да се свет чини утолико лепшим када створите нешто што се у њему до тада није налазило. Уметност и стварање новог заиста могу да улепшају и обликују свет, али и да промене самог уметника, тако да је са сваким радом зрелији и оплемењен новим искуствима. Са сваким новим задатком, новом идејом, успехом или неуспехом (ако ли и постоји у уметности), стваралац напредује и учи, како о уметности, тако и о себи. Током претходне четири године пружане су, како мени, тако и многим другим ђацима, многобројне прилике да стварамо и обликујемо свет, макар и само квадратни метар платна у том свету, по својој жељи и визији. Неизмерно сам захвална на свакој од тих прилика, али још више на вери коју је професорка ликовног имала у нас. Бескрајно сам захвална и на том што је професорка препознала уметнике у нама онда када ни сами нисмо знали да управо то јесмо и да можемо да напредујемо. Мотивација коју нам је професорка тада дала, била је прва спона између уметности и нас, тек пристиглих и уплашених ђака. У претходне четири године уметност је имала највећи и пресудан утицај на мој унутрашњи свет – он је константно, при сваком поновном сусрету са уметношћу обогаћен и улепшан.”

Јелена Милисављевић, IV1

„Средњошколски дани

Даница Цокић III3

Софија Стојановић III1

Ивана Цанић, IV1

Коста Грујић IV2

ближе се своме крају, а догађаје, попут ликовних колонија, који су обележили ове четири године, заувек ћу памтити. Дружење са талентованим вршњацима донело ми је јединствену прилику да порастем и као цртач и као човек. Захвалан сам на нашим малим путовањима и обиласцима галерија, музеја и радионица, који су нам помогли да унапредимо своју уметност и учимо једни друге дару који нам је заједнички. Сигуран сам да ће ова уникатна искуства и лепи тренуци заувек остати урезани у најлепшем сећању."

Коста Грујић, IV2

Коста Грујић IV2

„Одувек сам гајила велику љубав према уметности. Међутим, услед мањка самопоуздања, у основној и на почетку средње школе своје радове нисам делила ни са ким. Професорка ликовног је у том периоду, као и сваке године, окушљала „дружину уметника" за изложбе и различита такмичења. Сећам се добро тренутка када су ме моји другари из одељења пријавили и када је професорка рекла да донесем своје радове. Такође се сећам и колико сам степела да не припадам тој екипи, да можда нисам довољно добар уметник, али се исто тако сећам и знам да никад нећу заборавити све дивне тренутке које ми је управо она донела. Када бих их сада набрајала, овај текст не би имао краја, те само желим рећи да је за сваки од тих тренутака заслужна управо наша професорка. Својим огромним залагањем, ангажовањем, позитивном енергијом и трудом, допринела је да подигнемо уметност на виши ниво. Можемо се похвалити да смо учествовали и били организатори бројних такмичења на којима смо освајали мноштво награда. Излагали смо своје радове на изложбама, посећивали градове, музеје и учествовали у различитим радионицама. Све то време било је испуњено дружењем, креативношћу и уживањем. На ликовним колонијама средњих стручних школа, по којима смо јединствени у Србији, склапана су бројна пријатељства, настајали су разнолики радови и пре свега стварале су се дивне успомене које ћемо памтити читавог живота.

Заједно смо осликавали историју, а сада на крају четврте године своје четкице и оловке препуштамо новим генерацијама. За крај бих још једном желела да се захвалим професорки Татјани Докмановић, која је омогућила да сликамо и цртамо своје снове, да проживимо ове четири године средње школе на најбољи начин и пре свега да унапредимо своју личност и постанемо особе какве смо сада. Хвала Вам!''

Ивана Цанић, IV1

Ивана Цанић, IV1

II РАЗРЕД

По свему посебна и јединствена, бескрајна равница Војводина угостила је још посебније ученике 2. разреда Медицинске школе. У току три незаборавна дана уживали смо обилазећи „српску Свету гору” и манастир Крушедол. Пут нас је даље водио у прелепи, живописни градић на обронцима Фрушке горе – Сремске Карловце – пуне историјских споменика и дивних грађевина. На обали Дунава, у сенци моћне Петроварадинске тврђаве, тог Гибралтара на Дунаву, дочекао нас је дивни Нови Сад, а онда посебан ужитак – шетња чувеном Дунавском и Змај Јовином улицом. Поглед преко равнице заустављa се даље на мирној и достојанственој Суботици, бисеру сецесије. А затим на Палићко језеро, Сомбор, Бању Кањижу. Пуни утисака о лековитим водама, прелепим грађевинама, чардама и салашима, пуни паприкаша и гулаша, вратили смо се богатији за још једно искуство.

III РАЗРЕД

Боравили смо у неким од најлепших градова Европе. У Братислави смо обишли Братиславски дворац, Јеврејску четврт, палату Грасилович, док смо у централном делу града уживали у разгледању знаменитости попут Народног позоришта, Михаелових врата, Ст. Мартинове катедрале и градске већнице. У Бечу смо обишли Оперу, Парламент, Градску скупштину, Бургтеатар, Заветну цркву, Картен улицу, Бечку катедралу, дворац Белведере и прошли кроз Хофбург до Трга Марије Терезије. Будимпешта нам је остала у сећању по Тргу хероја, Парламенту, Цитадели и савршено проведеном јесењем поподневу у улици Ваци, где ћемо се мислима вратити још безброј пута...

IV РАЗРЕД

Генерација матураната се школске 2018/2019. године отиснула на пут према северној Италији,уживајући у петодневној екскурзији, дивећи се бљештавом сјају вековне Serenssime (Венеције), уживајући у непревазиђеном шарму Вероне, обилазећи децентну Падову , откривајући лепоте бање Сирмионе, лутајући улицама увек популарног Трста...

...понели смо незаборавне утиске, научивши да је „путовање најбоље образовање"...

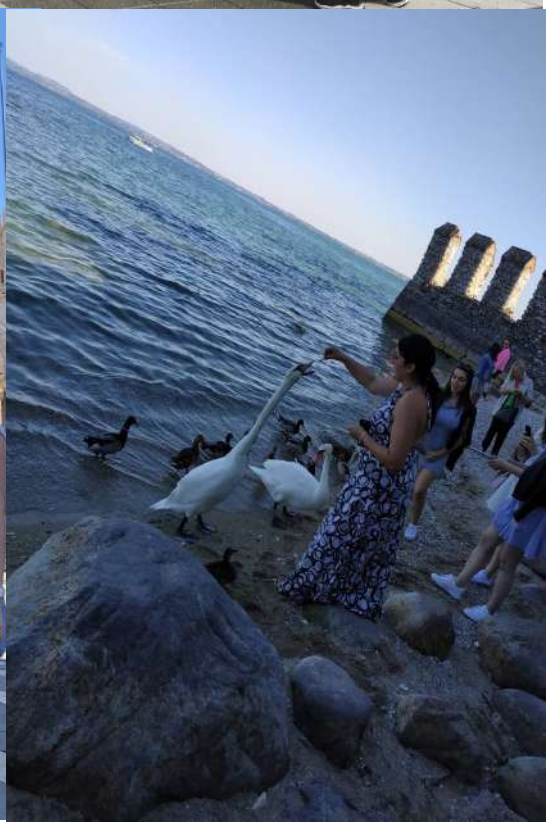

2. место на општинском такмичењу

4. место на градском такмичењу

4. место на Републичком такмичењу

Медицинска школа Пожаревац

1. место на међуокружно такмичење

2. место на општинском такмичењу

Јелена Милосављевић IV1